

V É G Z É S

A bíróság [redacted] az Oktatási Hivatal alperes ellen, közigazgatási jogvita (hivatkozási szám: NYAK/2008-3/2019. ügyiratszámú határozat) elbírálása iránt indított perében, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 25. § (1) bekezdése alapján, az Alkotmánybíróságnál kezdeményezi az idegennyelv-tudást igazoló államilag elismert nyelvvizsgázatásról és a külföldön kiállított idegennyelv-tudást igazoló nyelvvizsga-bizonyítványok Magyarországon történő honosításáról szóló 137/2008. (V.16.) Korm.rendelet 13. § (3) bekezdés c) pontjának második fordulata [„és annak a hazai követelményrendszerrel való összevetése után megállapította, és a (4) bekezdés szerint közzétette az adott külföldi vizsgaközpont nyelvvizsga-bizonyítványának honosíthatóságát”], valamint a 137/2008. (V.16.) Korm.rendelet 13. § (4) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítását, továbbá annak kimondását, hogy a fent hivatkozott jogszabályi rendelkezések a jelen perben nem alkalmazhatóak.

A bíróság a peres eljárást az alkotmánybírósági eljárás befejezéséig felfüggeszti.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

I. Felperes 2019. június 26. napján Oxford Cambridge and RSA Functional Skills, angol nyelvű, egynyelvű vizsgát tett, amellyel összefüggő, a nyelvvizsga honosítására irányuló kérelmét (a továbbiakban: kérelem) 2019. augusztus 09. napján nyújtotta be az alpereshez.

Felperes kérelméhez a [redacted] számú nyelvvizsga bizonyítványt csatolta.

Felperes kérelme alapján alperes az eljárást lefolytatta, és általa 2019. augusztus 15. napján kelt, a 3. ügyiratszámú végzéssel kijavított NYAK/2668-2/2019. ügyiratszámú határozatában (a továbbiakban: alperesi határozat) megállapította, hogy a felperes által honosítani kért nyelvvizsga-bizonyítvány nem módosítható, mivel a felperes kérelméhez csatolt nyelvvizsga bizonyítványa nem szerepel a külföldi vizsgaközpontok által kiadott, honosítható nyelvvizsga-bizonyítványok tájékoztató listáján, melyet az alperes az idegennyelv-tudást igazoló államilag elismert nyelvvizsgázatásról és a külföldön kiállított idegennyelv-tudást igazoló nyelvvizsga bizonyítványok Magyarországon történő honosításáról szóló 137/2008. (V.16.) Korm.rendelet (a továbbiakban: Korm.rendelet) előírásai szerint, internetes honlapján megjelentet. Az alperes határozatában rögzítette, hogy felperes kérelmének vizsgálata során a Korm.rendelet 13. § (3)-(4) bekezdései az irányadók.

Felperes az alperesi határozattal szemben eshetőleges keresetet terjesztett elő, amelynek részeként elsősorban kérte a bíróságot, hogy az alperesi határozatot semmisítse meg, egyúttal állapítsa meg, amely szerint az általa honosítani kért nyelvvizsga-bizonyítvány B2 szintű, középfokú, általános nyelvi, államilag elismert nyelvvizsgával egyenértékű a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 38. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel.

Felperes keresetében másodsorban kérte a bíróságot, hogy az alperesi határozatot helyezze hatályon kívül, és egyúttal a Kp. 38. § (1) bekezdés d) pontjára alapítottan kötelezze alperest a közigazgatási jogviszonyból eredő kötelezettsége teljesítésére, annak megállapítására, hogy a felperesi, hivatkozott nyelvvizsga-bizonyítvány a B2 szintű, középfokú, általános nyelvi, államilag elismert nyelvvizsgával egyenértékű.

II. Felperes keresete részeként kérte a bíróságot, hogy a bíróság kezdeményezze az Alkotmánybíróságnál a Korm.rendelet 13. § (3) bekezdés c) pontjának második fordulata és (4) bekezdése normakontroll vizsgálatát, annak törvénybe ütközésére állítással.

Felperes keresetében rögzítette, hogy alperes már a felperesi kérelem benyújtásakor tájékoztatta felperest arra vonatkozóan, hogy a kérelméhez csatolt, benyújtott nyelvvizsga-bizonyítvány jelenleg nincs a honosítható nyelvvizsgák között. Ennek ténye a „Kérelem a külföldi nyelvvizsga-

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: III/ 0 1 9 4 8 - 0 / 2019	
Érkezett:	2019 DEC 07.
Példány:	Kezelőiroda:
Melléklet:	

bizonyítvány honosításához” kapcsolódó úrlap alján, az ügyben eljáró alperes ügyintézője részéről a kitöltött kérelem formanyomtatványra rávezetésre került.

Keresetében maga is kiemelte, hogy az alperesi határozat a Korm.rendelet 13. § (3)-(4) bekezdéseiben foglaltakra hivatkozik. E körben a Korm.rendelet 13. § (3) bekezdés a) és b) pontja meghatározzák, hogy milyen jogszabályi feltételek mellett van lehetőség a külföldön szerzett egynyelvű, külföldi nyelvvizsga-bizonyítvány magyarországi honosítására. Ezt meghaladóan, álláspontja szerint a Korm.rendelet 13. § (3) bekezdés c) pontja és 13. § (4) bekezdése egymástól nem választható külön, tekintettel arra, hogy a Korm.rendelet 13. § (3) bekezdés c) pontjában írt második fordulat konjunktív feltételt ír elő, utalva a Korm.rendelet 13. § (4) bekezdésére.

Álláspontja szerint, a per tárgyát képező alperesi határozat felülvizsgálata, illetve a felperes kérelmének vizsgálata során a Korm.rendelet 13. § (3) bekezdés c) pontja és a (4) bekezdés alkalmazásának esete áll fenn. Utalt a jogalkotásról szóló, 2010. évi CXXX. törvényben (a továbbiakban: Jat.) szabályozott, a jogalkotás alapvető követelményeire, amelynek részeként a Jat. 2. § (1) bekezdése rögzíti, hogy a jogszabálynak a címzettek számára egyértelműen értelmezhető szabályozási tartalommal kell rendelkeznie.

A jogalkotással szemben támasztott további alapvető követelményeket és elvárásokat a Jat. 2. § (4)-(5) bekezdése és 3. §-a is rögzíti. Mindezekre tekintettel, a jogszabályok megalkotásakor biztosítani kell, hogy a jogszabály megfeleljen a jogalkotás szakmai követelményének. Egyúttal ugyancsak biztosítani kell, hogy a jogszabály ne tartalmazzon indokolatlanul olyan rendelkezést, amely normatív tartalommal nem rendelkezik. A Jat. 3. §-a kimondja, hogy az azonos, vagy hasonló életviszonyokat azonos, vagy hasonló módon, szabályozási szintenként, lehetőleg ugyanabban a jogszabályban kell szabályozni. A szabályozás nem lehet indokolatlan, párhuzamos, vagy többszintű.

Felperes álláspontja szerint az általa hivatkozott jogszabályhelyek és a Korm.rendelet felhívott 13. § (3) és (4) bekezdésében foglaltak nem feleltethetők meg egymásnak.

Álláspontja szerint e körben a felülvizsgálni kért, a Korm.rendelet 13. § (3) bekezdés második fordulata és a Korm.rendelet 13. § (4) bekezdése ellentétes a Jat. 3. §-ában foglaltakkal is, mivel a Korm.rendelettel nem azonos szintű szabályozás a „Hivatal internetes honlapja”. Ezáltal a honosítható nyelvvizsga bizonyítványok körét is ugyanazon jogszabályi szinten, a Korm.rendelet mellékleteként lenne szükséges szabályozni, nem pedig e körben utalni a tájékoztató listára, különös tekintettel arra, hogy a Korm.rendelet 13. § (4) bekezdésében rögzített „folyamatos tájékoztatás” nem tekinthető megfelelő formában történő kihirdetésnek.

Felperes álláspontja szerint, a jelen per tárgyát képező megelőző eljárás során meghozott alperesi határozat vonatkozásában, - figyelemmel arra, hogy felperes kérelmének vizsgálata során nem a jogforrási rendszer keretei között honosítható nyelvvizsga-bizonyítványi kör vizsgálatáról van szó, - alperes határozatát olyan olyan jogszabályi rendelkezésre alapította, amely normatív tartalommal nem rendelkezik. Így álláspontja szerint az indítványozni kért Korm.rendelet 13. § (3) bekezdés c) pontjának második fordulata és a Korm.rendelet 13. § (4) bekezdése a Jat. 2. § (5) bekezdés b) pontja figyelembevételével, normatív tartalommal nem rendelkező előírás, és a jogalkotással szemben támasztott szakmai követelményeknek sem felel meg [Jat. 2. § (4) bekezdés d) pontja]. Álláspontja szerint az alperesi határozat indokolása kizárólag jogszabályon alapulhatna.

Felperes álláspontja szerint tekintettel arra, hogy a Korm.rendelet 13. § (3) bekezdés c) pontjának második fordulata és (4) bekezdése normatív tartalommal nem rendelkezik, - sérti a Jat. 2. § (1) bekezdését is, mivel egy alacsonyabb szintű jogszabály nem lehet ellentétes egy magasabb szintű jogszabályi rendelkezéssel, mindezekre tekintettel alaptörvény-ellenes rendelkezés.

III. Alperes a perben előterjesztett felperesi keresettel és az egyedi ügyben alkalmazandó jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangja vizsgálatára irányuló indítvánnyal kapcsolatban, védiratában kitérve előadta, amely szerint maga sem vitatja, hogy a Korm.rendelet 13. § (3) bekezdés c) pontja és a Korm.rendelet 13. § (4) bekezdése egymással kapcsolatban álló rendelkezés.

Alperes a Korm.rendelet 13. § (3) bekezdés c) pontjához kapcsolódóan előadta, hogy alperes gyakorlatilag formai szempontból vizsgálja meg a honosításra benyújtott nyelvvizsga-

bizonyítványokat; tartalmi vizsgálat lefolytatására ezen eljárásokban nincs lehetőség, ugyanis ahhoz az adott külföldi, vagy külföldi rendszerű nyelvvizsga-rendszert kellene vizsgálni, nem egy, gyakran egy oldal terjedelmű bizonyítványt, tanúsítványt.

Tekintettel arra, hogy az egyes államok között nincsenek - a külföldi köznevelési bizonyítványoknak és felsőoktatási oklevelekhez hasonló - ekvivalencia egyezmények, egyúttal még az Európai Unió egyes tagállamaiban is eltérő módon történik a nyelvtudás felmérése. Az alperes védekezése szerint vannak államok, ahol nincs államilag szabályozott nyelvvizsga-rendszer. Külföldön elég gyakran, államilag nem szabályozott környezetben magáncégek végeznek nyelvtanítási, valamint nyelvtudás-felmérési tevékenységeket, - és ezen magáncégek által kifejlesztett anyagok az üzleti titok körébe tartoznak, valamint a szerzői jog általi védettséget élveznek.

Mindezekre tekintettel az alperes akkor tud bevizsgálni egy ilyen külföldi, vagy külföldi rendszerű nyelvvizsga-rendszert, amennyiben az adott gazdálkodó szervezet saját maga kezdeményezi ezt az alperesnél. Ezekre tekintettel kizárólag olyan akkreditációs határozattal nem rendelkező külföldi, vagy külföldi rendszerű nyelvvizsga-rendszerben szerzett nyelvvizsga-bizonyítvány honosítható Magyarországon a Korm.rendelet 13. § (3) bekezdés c) pontja alá esően, amely rendszereket az alperes már bevizsgált, és a honosítási eljárásban megállapítja, hogy az adott nyelvvizsga-bizonyítványt egy ilyen nyelvvizsga-rendszerben szerezte a kérelmező.

Alperes álláspontja szerint, tekintettel arra, hogy felperes nem ilyen, korábban már bevizsgált nyelvvizsga-rendszerben szerezte meg a nyelvvizsga-bizonyítványát, így az nem honosítható, amellyről felperes már kérelmének benyújtása során tájékoztatást kapott.

IV. A bírói indítvánnyal érintett, felhívott jogszabályok, illetve jogszabályhelyek az alábbiak:

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerint Magyarország független, demokratikus jogállam.

Az Alaptörvény 15. cikk (3) bekezdése alapján, feladatkörében eljárva a Kormány törvényben nem szabályozott tárgykörben, illetve törvényben kapott felhatalmazás alapján rendeletet alkot. Ugyanezen cikk (4) bekezdése kimondja, hogy a Kormány rendelete törvénnyel nem lehet ellentétes.

Az Alaptörvény T) cikk (1) bekezdése szerint:

(1) Általánosan kötelező magatartási szabályt az Alaptörvény és az Alaptörvényben megjelölt, jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megalkotott, a hivatalos lapban kihirdetett jogszabály állapíthat meg. Sarkalatos törvény eltérően is megállapíthatja az önkormányzati rendelet és a különleges jogrendben alkotott jogszabályok kihirdetésének szabályait.

A Korm.rendelet 13. §-a alapján:

13. § (1) Honosítani külföldi nyelvvizsgaközpont egynyelvű, általános, illetve szaknyelvi típusú nyelvvizsga-bizonyítványát lehet.

(2)

(3) A Hivatal honosítási eljárás keretében 2000. január 1. után tett sikeres nyelvvizsgát igazoló, külföldi vizsgaszervezet által kibocsátott egynyelvű, külföldi nyelvvizsga-bizonyítványt, államilag elismert nyelvvizsga-bizonyítványra honosít abban az esetben, ha
a) a külföldi nyelvvizsgarendszer Magyarországon akkreditációs határozattal rendelkezik, és a nyelvvizsga-bizonyítvány az akkreditációs határozat dátuma előtt Magyarországon került kiállításra;
b) a külföldi nyelvvizsgarendszer Magyarországon akkreditációs határozattal rendelkezik, és a kérelmező a honosítandó nyelvvizsga-bizonyítványt külföldön szerezte;
c) a külföldi nyelvvizsgarendszer Magyarországon akkreditációs határozattal nem rendelkezik, de a Hivatal a külföldi vizsga követelményeinek megvizsgálása és annak a hazai követelményrendszerrel való összevetése után megállapította, és a (4) bekezdés szerint közzétette az adott külföldi vizsgaközpont nyelvvizsga-bizonyítványának honosíthatóságát.

(4) A Hivatal internetes honlapján folyamatosan tájékoztatást nyújt a külföldi vizsgaközpontok által kiadott, honosítható nyelvvizsga-bizonyítványokról.

A Jat. 2. § (1), (4) bekezdés a) és d) pontja, valamint (5) bekezdés b) pontja az alábbiakról rendelkezik:
Jat. 2. § (1) A jogszabálynak a címzettek számára egyértelműen értelmezhető szabályozási tartalommal kell rendelkeznie.

2. § (4) A jogszabályok megalkotásakor biztosítani kell, hogy a jogszabály,
a) megfeleljen az Alaptörvényből eredő tartalmi és formai követelményeknek,
d) megfeleljen a jogalkotás szakmai követelményeinek.

2. § (5) A jogszabályok megalkotásakor biztosítani kell, hogy a jogszabály ne tartalmazzon indokolatlanul olyan rendelkezést, amely
b) normatív tartalommal nem rendelkezik.

A Jat. 3. §-a kiemeli, hogy az azonos vagy hasonló életviszonyokat azonos vagy hasonló módon, szabályozási szintenként lehetőleg ugyanabban a jogszabályban kell szabályozni. A szabályozás nem lehet indokolatlanul párhuzamos vagy többszintű. A jogszabályban nem ismételhető meg az Alaptörvény vagy olyan jogszabály rendelkezése, amellyel a jogszabály az Alaptörvény alapján nem lehet ellentétes.

A Jat. 26. § (1) bekezdése kimondja, hogy a jogszabályokat az önkormányzati rendelet kivételével a Magyar Közlönyben kell kihirdetni.

V. A bíróság álláspontja szerint a kezdeményezésben megjelölt, vitatott jogszabályhelyek Alaptörvény-ellenességét, az alábbiak támasztják alá:

V.1. A bíróság álláspontja szerint a bírói kezdeményezéssel érintett jogszabályhelyek vonatkozásában egyrészt sérül a normavilágosság és egyértelműség követelménye amelyhez kapcsolódóan a 2000. január 01. után sikeresen letett egynyelvű, külföldi nyelvvizsga-bizonyítványok közül a honosítani kért, de Magyarországon akkreditációs határozattal nem rendelkező, nyelvvizsgák honosítása és a hozzá kapcsolódó hatósági eljárás során, az alperesi hatóság által bevezetett hatósági gyakorlat is ellentmondásos.

Egyrészt ugyanis az alkalmazni rendelt Korm.rendelet 13. § (3) bekezdés c) pontjának második fordulata - ellentétben alperesnek a védirta részeként tett állítással - tartalmi vizsgálatról rendelkezik, amely a felhívott jogszabályhelybe beépített „... a külföldi vizsga követelményeinek megvizsgálása és annak a hazai követelményrendszerrel való összevetése után megállapította” fordulatból levezethető.

Mindehhez képest alperes - a jelen bírói kezdeményezés alapját képező ügyben, felperesnek az egyedi ügyben alkalmazandó jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangja vizsgálatára irányuló indítványával kapcsolatban, - védiratában akként fogalmaz, hogy az erre hatáskörrel rendelkező közigazgatási szerv „gyakorlatilag formailag vizsgálja a honosításra benyújtott nyelvvizsga-bizonyítványokat. Tartalmi vizsgálatra ezen eljárásban nincs lehetőség, ugyanis ahhoz az adott külföldi, vagy külföldi rendszerű nyelvvizsga-rendszert kellene vizsgálni, nem egy (gyakran) egyoldalas bizonyítvány/tanúsítványt.”.

Mindezekből következően, a jogszabályból is kitűnően az ügyfél egyedi hatósági ügyében a bíróság számára nem egyértelmű, hogy a Korm.rendelet 13. § (3) bekezdés c) pontja alá tartozó esetben, mi képezi a hatósági eljárás tárgyát: a külföldi nyelvvizsgarendszernek a hazai követelményrendszerrel való összevetése alapján, a következtetések és hatósági megállapítások egyedi hatósági határozatban való rögzítése; vagy az adott külföldi vizsgaközpont által kiállított nyelvvizsga-bizonyítványnak a hazai követelményrendszerrel való összevetése, a hozzá kapcsolódó következtetések és hatósági megállapítások egyedi hatósági határozatban való rögzítése.

Ezen, a nem egyértelmű jogi szabályozásnak tudható be, hogy ügyfél egyedi kérelme kapcsán sem a megelőző eljárás során keletkezett iratanyagból, sem az alperesi határozatban felvett tényállásból és a tényállásra alapított hatósági megállapításokból nem állapítható meg:

- a.) meg lett-e vizsgálva, hogy a honosítani kért, de Magyarországon akkreditációs határozattal nem rendelkező nyelvvizsga honosítása kapcsán, az alapul fekvő rendszer a hazai jog szerint vizsgarendszernek tekintendő-e; ez alatt a jogalkotó a Korm.rendelet 8. § (2) bekezdése szerinti vizsgarendszert érti-e,
- b.) ezen külföldi vizsgarendszer a hazai követelményrendszerrel összevetésre került-e; milyen eljárásban került összevetésre, és annak eredménye mikor, milyen úton került közzétételre;
- c.) a jogalkotó a Korm.rendelet 13. § (3) bekezdés c) pontja alkalmazása során, mit ért „hazai követelményrendszer” fogalom alkalmazása alatt.

A bíróság álláspontja szerint, a fentiekben rögzített, a normavilágosság és egyértelműség követelményét sértő jogi szabályozásból következően, a 2000. január 01. után sikeresen letett egynyelvű, külföldi nyelvvizsga-bizonyítványok közül a honosítani kért, de Magyarországon akkreditációs határozattal nem rendelkező, nyelvvizsgák honosítása és a hozzá kapcsolódó hatósági eljárás nem egyértelmű; alperes védiratában – a felperesi indítvány kapcsán – a Magyarországon akkreditációs határozattal nem rendelkező külföldi nyelvvizsgarendszernek a hazai követelményrendszerrel való „megvizsgálása” és „összevetése” után a honosított külföldi vizsgaközpont nyelvvizsga-bizonyítványát számtalan fordulat esetében „ilyen” nyelvvizsga bizonyítványnak nevezi. Azonban alperes az „ilyen” nyelvvizsga bizonyítvány jellemzőit, sem az alperesi határozatban, sem az alperesi védiratában nem ismerteti, arról a megállapításai következtetése részeként számot nem ad.

Mindezek alapján a bíróság megítélése szerint, a bírói kezdeményezéssel érintett Korm.rendelet 13. § (3) bekezdés c) pontjának második fordulata [„és annak a hazai követelményrendszerrel való összevetése után megállapította, és a (4) bekezdés szerint közzétette az adott külföldi vizsgaközpont nyelvvizsga-bizonyítványának honosíthatóságát”], valamint ugyanazon jogszabályhely (4) bekezdése alapján sem az alperesi határozatban felhívott, a Magyarországon akkreditációs határozattal nem rendelkező külföldi nyelvvizsgarendszer vizsgálatának szabályai; sem egyedi hatósági ügyben, az ügyfél ügyében eljáró, adott külföldi vizsgaközpont által az ügyfél részére kiállított nyelvvizsga-bizonyítvánnyal összefüggő vizsgálat szabályai nem állapíthatóak meg.

A bíróság megítélése szerint, a kezdeményezéssel érintett jogszabályhelyek vonatkozásában ezen kettős vizsgálati szempontsor (vizsgarendszer-hazai követelményrendszerrel való összevetésének általános vizsgálati szempontsora; ügyfél részére kiállított egyedi nyelvvizsga-bizonyítványnak a külföldi vizsgaközpontok által kiadott, honosítható nyelvvizsga-bizonyítvánnyal, bizonyítványokkal való összevetése egyedi vizsgálati szempontsora) és a hozzá kapcsolódó, a jogszabály nyelvtani értelmezését és alkalmazhatóságát negatív módon befolyásoló, hiányos szempontok egymással értelemzavaróan, a normavilágosság követelményét sértő módon keverednek. Ennek következménye a hatósági jogalkalmazás területén, az egyébként parttalan, „ilyen” és az „olyan” nyelvvizsga bizonyítványra történő utalás, hatósági következtetés - a történeti tényállás elemét képező, tényállásbeli sajátosságok (nyelvvizsga rendszerek követelményeinek, jellemzőinek; hazai követelményrendszer szempontjainak; nyelvvizsga-bizonyítványok jellemzőinek) rögzítése nélkül. Mindezek alapján, a bíróság álláspontja szerint a bírói kezdeményezéssel érintett jogszabályhelyek részben hiányosak, részben nem közérthető, értelemzavaró rendelkezést tartalmaznak, - jogalkalmazási szempontból ügyfél egyedi hatósági ügyében, hatósági döntés meghozatalára nem alkalmasak.

A bíróság e helyütt utal az Alkotmánybíróságnak a 24/2013. (X.04.) AB határozata indokolása [49] pontjában foglaltakra, amely rögzíti, hogy „Az Alkotmánybíróságnak a norma egyértelműségének követelményével kapcsolatos eddigi gyakorlata szerint a jogszabályokat a magyar nyelv szabályainak megfelelően, világosan és közérthetően kell megszövegezni. A jogszabály-értelmezési nehézségeket általában a jogalkotói vagy jogalkalmazói jogszabály-értelmezés eszközeivel kell felszámolni.” A bíróság az Alaptörvény 28. cikkéhez, - a jogszabályok értelmezéséhez kapcsolódóan - kiemeli, hogy a rendelkezésére álló információk szerint, a kezdeményezéssel érintett jogszabály tekintetében a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolása nem ismert.

A bíróság egyúttal utalva az Alkotmánybíróság 3191/2019. (VII.16.) AB határozata [48] pontjában foglaltakra rögzíti, hogy „Az Alkotmánybíróság a 3/2016. (II. 22.) AB határozatban kiemelte, hogy szabályozás mindaddig nem sérti a normavilágosság elvét, amíg nem minősül a jogalkalmazó számára értelmezhetetlennek, illetőleg nem nyílik lehetőség a túlzottan általános megfogalmazás miatt szubjektív, önkényes jogalkalmazásra (Indokolás [11]).

Következésképpen „[a]lkotmánysértésnek csak az minősül, ha a sérelmezett jogszabály tartalma olyan mértékben homályos, vagy rendelkezései annyira ellentmondásosak, hogy a tisztázatlanság feloldására a jogszabály-értelmezés már nem elegendő” {1263/B/1993. AB határozat, ABH 1994, 672–674.; 3047/2013. (II. 28.) AB határozat, Indokolás [18]}.”

Mindezek alapján a bíróság álláspontja szerint a bírói kezdeményezéssel érintett jogszabályhelyek sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében lefektetett normavilágosság és egyértelműség követelményét.

V.2. A bíróság másodsorban, az alábbiak szerint osztva és visszautalva felperes részletes indítványában foglaltakra kiemeli, hogy álláspontja szerint:

a.) a kezdeményezéssel érintett jogszabályhelyek vonatkozásában sérült a jogalkotással szemben támasztott szakmai követelmény, így a felhívott rendelkezések a Jat. 2. § (4) bekezdés d) pontjában foglalt előírásnak nem felelnek meg,

b.) a kezdeményezéssel érintett jogszabályhelyek közül a Korm. rendelet 13. § (4) bekezdése normatív tartalommal nem rendelkezik, így a Korm.rendelet 13. § (4) bekezdése a Jat. 2. § (5) bekezdés b) pontjában foglalt előírásnak nem felel meg,

c.) harmadsorban nem jogi norma, hanem Hivatal „internetes Honlapja” határozza meg a külföldi vizsgaközpontok által kiadott, honosítható nyelvvizsga-bizonyítványok körét is, így a Korm.rendelet 13. § (4) bekezdése a Jat. 2. § (1) bekezdésében, 26. § (1) bekezdésében foglalt előírásnak sem felel meg.

A bíróság álláspontja szerint felperes egyedi kérelme ügyében: az egyedi hatósági ügyben hozandó hatósági döntés alapját, a vizsgált és megállapított tényállás és a hozzá kapcsolódó jogi következtetés alapját egyértelmű szabályozási tartalmat és jogkövetkezményt magában foglaló jogszabályi előírás képezheti, amelynek részeként a jogalkotónak a külföldi nyelvvizsgarendszernek a hazai követelményrendszerrel való összevetése (általános vizsgálati szempontsor) során, legalább a külföldi vizsgaközpontok által kiadott, honosítható nyelvvizsga-bizonyítványok körét tételes jelleggel, a jogszabály (Korm.rendelet) részeként kellene megállapítania, amely követelményt a jelenleg hatályos szabályozás nem elégíti ki.

A bíróság egyúttal ide tartozóan emeli ki, - egyetértve a felperesi indítványban foglaltakkal -, hogy álláspontja szerint a Korm.rendelet 13. § (4) bekezdésében írt „folyamatos tájékoztatást nyújt” fordulat nem tekinthető a jogszabályok vonatkozásában megkövetelt, a Jat. 26. §-ában foglalt kihirdetési szabályokkal egyező garanciális szabály érvényesülésének, illetve ezen jogszabályi rendelkezésből nem állapítható meg kétséget kizáróan, hogy egy adott külföldi nyelvvizsgarendszernek a hazai követelményrendszerrel való összevetése alapján, mikor és milyen eljárásban került sor a külföldi vizsgaközpontok által kiadott, az alperes megállapítása szerint honosítható nyelvvizsga-bizonyítvány típus elismerésére, és ezen elismerés közzétételére.

Mindezek alapján a bíróság álláspontja szerint a bírói kezdeményezéssel érintett jogszabályhelyek - figyelemmel a Jat. 2. § (4) bekezdés d) pontjában, a Jat. 2. § (5) bekezdés b) pontjában, továbbá a Jat. 2. § (1) bekezdésében foglalt előírások megsértésére - sértik továbbá az Alaptörvény 15. cikk (4) bekezdését, valamint harmadrésről az Alaptörvény T. cikk (1) bekezdését is.

Ezekre tekintettel a bíróság a Korm.rendelet 13. § (3) bekezdés c) pontjának második fordulatában [„és annak a hazai követelményrendszerrel való összevetése után megállapította, és a (4) bekezdés szerint közzétette az adott külföldi vizsgaközpont nyelvvizsga-bizonyítványának honosíthatóságát”], valamint a Korm.rendelet 13. § (4) bekezdésében foglaltak Alaptörvény-ellenességének megállapítását kezdeményezi az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése, T) cikk (1) bekezdése, valamint az Alaptörvény 15. cikk (4) bekezdésében foglaltak vonatkozásában.

A bíróság végzése a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 131. § (3) bekezdésén alapul.

Egyúttal, a fentiekre tekintettel a bíróság a Kp. 32. §-a alapján alkalmazandó, a Pp. 131. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság eljárását kezdeményezi, és a Pp. 126. § (1) bekezdés b) pontja szerint felfüggesztette a peres eljárást az Alkotmánybíróságnak a jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló eljárás befejezéséig.

A végzés elleni fellebbezési lehetőséget a Pp. 128. § (5) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2019. november 29.

dr. Csiki Gábor s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

